

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะนี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ในขณะที่อยู่ที่นี้ลูกต้องจดจำโลกใหม่และทำให้ดวงวิญญาณของลูกบริสุทธิ์

คำถาม: พ่อได้ให้ความเข้าใจอะไรแก่ลูกที่ได้เปิดลิ้นคบนสติปัญญาของลูก?

คำตอบ: พ่อให้ความเข้าใจของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ที่ถือเรื่องลึกลับที่ลึกลับสติปัญญาของลูกนั้นลูกเปิดออกสติปัญญาของลูกเปลี่ยนจากหินและลูกทำให้สูงส่งดั่งาม พ่อให้ความเข้าใจแก่ลูกว่านักแสดงแต่ละคนในละครนี้มีบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปของตนเองที่จะเล่น ไม่ว่าจะไรก็ตามที่ลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกก็จะทำเช่นนั้นในขณะที่ ลูกจะเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก

โอม ซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และสอนลูกๆ ทางจิต ตั้งแต่ที่ท่านกลายเป็นพ่อของเรา ท่านก็กลายเป็นครูของเราเช่นกันและท่านก็ให้คำสอนแก่เราในรูปของสัตว์ด้วย ลูกๆ รู้ว่าเมื่อท่านเป็นทั้งพ่อ ครู และสัตว์ ท่านก็จะไม่ได้เป็นเด็กเล็กๆ ท่านเป็นผู้ที่สูงที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อรู้ว่าลูกทั้งหมดเป็นลูกของท่าน ตามแผนของละครลูกเคยเรียกหาท่านเพื่อมาและลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์แต่ลูกก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ขณะนี้ลูกเข้าใจแล้วว่ายุคทองลูกเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กลูกเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า โปรตมาและปลดปล่อยพวกเรจากกรงขังของราวัน! ปลดปล่อยเรจากความทุกข์ทั้งหมดของเราและพาเรกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของเรา ชื่อทั้งสองนั้นดีมาก: การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตหรือดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข! ไม่มีสติปัญญาของใครนอกจากของลูกๆ ที่รู้ว่าดินแดนแห่งความสงบอยู่ที่ไหนหรือดินแดนแห่งความสุขอยู่ที่ไหน พวกเขาสิ้นคิดอย่างสิ้นเชิง เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลับมารู้คิด ผู้ที่สิ้นคิดมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการกลับมารู้คิดเหมือนพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) ลูกต้องสอนทุกคนว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของที่นี่คืออะไร? คือการกลายเป็นเทพจากมนุษย์ นี่คือโลกมนุษย์และนั่นคือโลกแห่งเทพ ยุคทองคือโลกของเทพและดังนั้นยุคเหล็กจะเป็นโลกของมนุษย์อย่างแน่นอนเนื่องจากเวลานี้เราต้องกลายเป็นเทพจากมนุษย์ เราต้องอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดอย่างแน่นอน คนเหล่านั้นคือเทพและคนเหล่านั้นคือมนุษย์ เทพมีความรู้คิด พ่อทำให้พวกเขาารู้คิด ท่านคือนายของโลก แม้ว่าท่านไม่เคยกลับมาเป็นนายของโลกนั้น แต่ก็ยังมีคำสรรเสริญนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกใหม่และมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกเก่า ภาพของเทพเหล่านั้นอยู่เบื้องหน้าลูก มีคำยกย่องพวกเขาทุกวันนี้แม้แต่สัตว์ธาตุทั้งห้าก็ได้รับการกราบไหว้บูชา พ่ออธิบายว่าเวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดลูกแต่ละคนก็เข้าใจตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ตามความเพียรพยายามของลูกว่าลูกได้วางเท้าข้างหนึ่งในสวรรค์และเท้าอีกข้างหนึ่งในนรก แม้ว่าลูกจะมีชีวิตอยู่ที่นี้ สติปัญญาของลูกก็อยู่ในโลกใหม่ ดังนั้นลูกต้องจดจำผู้เดียวที่ส่งลูกไปสู่โลกใหม่ ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อท่านนั้นที่ลูกจะกลับมารู้คิด ชีพบาบาแห่งนี้และอธิบายสิ่งนี้ พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาอย่างแน่นอน แต่พวกเขาไม่รู้ว่ามีใครที่ท่านมาหรือเมื่อท่านมาท่านได้ทำอะไร พวกเขาเฉลิมฉลองกลางคืนของชีวาและพวกเขาก็เฉลิมฉลองการเกิดของกฤษณะเช่นกัน พวกเขาไม่ได้ใช้คำเดียวกันสำหรับชีพบาบาเหมือนกับที่พวกเขาใช้กับกฤษณะ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่า “ชีพราตรี” พวกเขาที่ไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น มีการอธิบายความหมายแก่ลูกๆ แล้ว มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในตอนท้ายของยุคเหล็กและมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง เวลานี้ลูกๆ ได้รับความรู้แล้วและลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจร ผู้ที่เคยศึกษาสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วก็จะศึกษาในเวลานี้ไม่ว่าพวกเขาจะทำความเพียรพยายามอะไร พวกเขาจะเริ่มทำสิ่งเดียวกันนั้นอีกครั้งและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามนั้น ทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกคือผู้ที่ได้รับสถานภาพที่สูงที่สุดแล้วเป็นผู้ที่ลงมาตามนั้น พ่อได้อธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณของมนุษย์ทุกคน,ทุกคนในลูกประคำลงมา ตามลำดับกันไป นักแสดงแต่ละคนได้รับบทบาทของตนเองที่จะเล่น – บทบาทอะไรก็ตามที่แต่ละคนเล่นในแต่ละช่วงเวลา พ่อหนึ่งนี้และอธิบายว่าละครที่ถูกสร้างขึ้นคงอยู่ตลอดไป เวลานี้ลูกต้องอธิบายให้แก่พี่น้องของลูกในสิ่งที่พ่อสอนลูก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อมาและอธิบายแก่เราทุก 5000 ปีแล้วเราก็ต้องอธิบายสิ่งนี้แก่พี่น้องของเรา ในประเด็นของดวงวิญญาณ ลูกทั้งหมดคือพี่น้องชาย พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของเขาเพื่อที่จะกลับมารู้คิด เมื่อดวงวิญญาณกลับมารู้คิด พวกเขาที่ได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์เครื่องประดับ(ร่างกาย)ของเขาก็ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน ทุกคนตามลำดับกันไป รูปลักษณะและกิจกรรมของแต่ละคนนั้นก็ไม่สามารถเหมือนกันกับอีกคนหนึ่งได้

แต่ละคนก็เล่นบทบาทของตนเองตามลำดับกันไป ไม่สามารถที่จะมีการเปลี่ยนแปลงแม้เพียงเล็กน้อยในละคร คุณจะเห็นฉากเดียวกันในวันพรุ่งนี้ที่ลูกเคยเห็นเมื่อวานนี้ สิ่งเดียวกันจะซ้ำรอย นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดของเมื่อวานและวันนี้ ได้อธิบายแก่ลูกเมื่อวานว่าลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรอย่างไรและลูกสูญเสียอาณาจักรนั้นไปอย่างไร วันนี้ ขณะนี้ลูกเข้าใจความรู้นี้เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร วันนี้ บาร์ตคือนรกเก่าและวันพรุ่งนี้ก็จะป็นสวรรค์ใหม่ สติปัญญาของลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ ลูกกำลังจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่สูงส่งจะอยู่ในโลกที่สูงส่งอย่างแน่นอน ลักษณะและนารายณ์นั้นสูงส่งและดังนั้นพวกเขาจึงอาศัยอยู่ในสวรรค์ที่สูงส่ง ผู้ที่ตกโงกตกต่ำจะอาศัยอยู่ในนรก ขณะนี้ลูกเข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ เพียงเมื่อลูกเข้าใจละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้อย่างชัดเจนมากแล้วเท่านั้นที่สิ่งนั้นจะนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูก พวกเขาเฉลิมฉลองกลางคืนของชีวาแต่พวกเขาไม่รู้อะไรเลย ดังนั้นลูกๆต้องได้รับการทำให้สดชื่นแล้วลูกจะต้องทำให้ผู้อื่นสดชื่น เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้วและลูกก็ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้เข้าไปในสวรรค์ บทบาทของพ่อคือการเปลี่ยนโลกนี้จากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ที่นั่น ลูกมีสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่ลูกล้มละลาย เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อให้มาและให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูก ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดทุกอย่างและแล้วลูกก็กลับมายากจนข้นแค้นทุกอย่างด้วยเช่นกัน เมื่อลูกใช้ภาพเพื่ออธิบาย พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้ ลักษณะและนารายณ์ซึ่งเป็นเทพอันดันดับแรกนั้นก็กลายเป็นมนุษย์ธรรมดาในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดเวลานี้ลูกๆ ได้รับความรู้แล้ว ลูกรู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว โลกของเทพนั้นก็เรียกว่า ไวกูณร์และดินแดนสุขาวดีด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่เรียกบาร์ตด้วยชื่อนั้นในเวลานี้ เวลานี้คือโลกปีศาจ ขณะนี้เป็นการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของโลกปีศาจและตอนเริ่มต้นของโลกเทพ เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกไม่สามารถได้ยินสิ่งเหล่านี้จากปากของใครอื่น พ่อมาและใช้ปากของผู้อื่น ผู้คนไม่เข้าใจว่าท่านใช้ปากของใคร พ่อเข้ามาใช้ร่างของผู้ใด? ลูกดวงวิญญาณก็อยู่ในร่างกายของลูกเอง ชีพบาบาไม่ได้มีพาหนะเป็นของท่านเองท่านจึงต้องการปากอย่างแน่นอน มิฉะนั้นแล้วท่านจะสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? ท่านจะไม่สอนลูกด้วยแรงบันดาลใจ ดังนั้น จงจดประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในหัวใจของลูก ความรู้ทั้งหมดที่อยู่ในสติปัญญาของพระเจ้าท่านควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน สติปัญญาของลูกต้องซึมซับความรู้นี้ มีคำพูดว่า สติปัญญาของลูกนั้นลูกต้องหรือไม่? สติปัญญาอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเข้าใจด้วยสติปัญญาของเขา ใครทำให้สติปัญญาของลูกกลายเป็นหิน ขณะนี้ลูกเข้าใจว่าเราจะได้เปลี่ยนสติปัญญาของลูกให้กลายเป็นอะไร เมื่อวานนี้ ลูกไม่รู้เกี่ยวกับละครนี้ มีลોકค็อดเรจในสติปัญญาของลูก คำว่า “พระเจ้า” นั้นก็อยู่ในคำนั้น สติปัญญาที่พ่อให้แก่ลูกนั้นก็เปลี่ยนไปเป็นสติปัญญาที่เป็นหิน แล้วพ่อก็มามีอีกครั้งและเปิดล็อค ในยุคทองทุกคนมีสติปัญญาที่สูงส่งดีงาม พ่อมาและให้คุณประโยชน์ทุกคน สติปัญญาของทุกคนนั้นก็เปิดขึ้นตามลำดับกันไป ดวงวิญญาณก็ลงมาเรื่อยๆที่นี้ คนแล้วคนเล่า ไม่มีใครสามารถคงอยู่เบื้องบน ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์สามารถอยู่ที่นั่นได้ พ่อชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกกลับไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณทั้งหมดที่บริสุทธิ์ก็อาศัยอยู่ที่นั่น นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน ขณะนี้ลูกๆเข้าใจทุกสิ่งและดังนั้นบ้านของลูกก็ดูเหมือนจะอยู่ใกล้กับลูกมาก ลูกมีความรักอย่างมากต่อบ้านของลูก ไม่มีใครมีความรักต่อบ้านหลังนั้นมากเท่ากับลูก อย่างไรก็ตาม ลูกก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ในลูกผู้ที่รักพ่อก็รักบ้านด้วยเช่นกัน มีลูกที่เป็นที่รักเป็นพิเศษเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีและกลับมาเป็นลูกที่เป็นที่รักพิเศษจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ไม่ขึ้นอยู่กับว่าลูกนั้นจะมีร่างกายที่แก่ชราหรือร่างกายที่เยาว์วัย ผู้ที่ฉลาดกว่าในความรู้และโยคะนั้นเป็นซีเนียร์ มีลูกที่เยาว์วัยมากมายที่ฉลาดกว่าในความรู้และโยคะ และดังนั้นพวกเขาจึงสอนผู้ที่อายุมากกว่า มิฉะนั้นแล้วกฎโดยทั่วไป ผู้ที่แก่กว่าจะสอนผู้ที่อายุน้อยกว่า ทุกวันนี้ มีคนที่แคะแกรนด้วยเช่นกัน ตามความเป็นจริงทุกดวงวิญญาณนั้นแคะแกรน ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ลูกจะซึ้งน้ำหนักดวงวิญญาณได้อย่างไร? ดวงวิญญาณเป็นเพียงดวงดาว จากการได้ยินคำว่า “ดวงดาว” ผู้คนก็มองขึ้นไปเบื้องบน เมื่อลูกได้ยินคำว่า “ดวงดาว” ลูกก็มองที่ตนเอง ลูกคือดวงดาวของโลกขณะที่ดวงดาวเหล่านั้นคือดวงดาวของท้องฟ้า ดวงดาวเหล่านั้นไม่มีชีวิตและลูกนั้นมีชีวิต ดวงดาวเหล่านั้นไม่เคยเปลี่ยนแปลงในขณะที่ลูกๆ ผู้เป็นดวงดาวที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกเล่นบทบาทที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น! ในขณะที่เล่นบทบาทของลูก ปรกาษาของลูกก็กลับมาหมองมัวแบบเตอร์ของลูกก็กลับมาหมองมัว และแล้วเมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาหมองมัวอย่างสมบูรณ์พ่อก็มามีและอธิบายความรู้แก่ลูกในวิธีที่แตกต่างกันมากมาย พลังที่ลูกดวงวิญญาณมีอยู่ภายในตัวลูกก็ใช้จนหมดสิ้น ขณะนี้ลูกต้องเติมเต็มตนเองด้วยพลังจากพ่อ เวลานี้ลูกกำลังเติมแบบเตอร์ของลูกอีกครั้ง มายาสร้างอุปสรรคมากมายในสิ่งนี้ เธอพยายามหยุดลูกจากการชำระแบบเตอร์ของลูก ลูกคือแบบเตอร์ที่มีชีวิต ลูกรู้ว่าลูกจะกลับมาสโตปประธานด้วยการมีโยคะกับพ่อ เวลานี้ลูกกลับมาโตไม่ประธาน มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการศึกษาที่มีขีดจำกัดและการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้! ดวงวิญญาณทั้งหมดขึ้นไปตามลำดับกันไป จากนั้นพวกเขาก็ลงมาในเวลาของเขาเองเพื่อเล่นบทบาทของเขาเอง แต่ละคนได้รับบทบาทที่ไม่สูญสลายของเขาเองที่จะเล่น ลูกได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกมาแล้วกี่ครั้ง? เป็นเวลากี่ครั้งที่ลูกดวงวิญญาณได้รับการชำระและกลับมาหมองมัว? เมื่อลูกรู้ว่าแบบเตอร์ของ

ลูกหมดกำลัง เหตุใดลูกจึงใช้เวลาานที่จะชาร์จแบตเตอรี่? เป็นเพราะทำไมปล่อยให้ลูกชาร์จแบตเตอรี่ของลูก มาทำให้ลูกลืมที่จะชาร์จแบตเตอรี่ของตัวเอง เธอทำให้แบตเตอรี่ของลูกหมดกำลังครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกพยายามที่จะจดจำพ่อ แต่ก็ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ มาทำไมกระทั่งทำให้แบตเตอรี่ของผู้ที่ได้ชาร์จแบตเตอรี่ของพวกเขาและที่เข้ามาใกล้สภาพที่สโตประธานหมดกำลัง เธอทำให้พวกเขาทำความเข้าใจและปล่อยแบตเตอรี่ของพวกเขาให้หมดกำลังอย่างรวดเร็ว สิ่งนี้จะเฝ้าแต่เกิดขึ้นจนถึงเวลาสุดท้าย และแล้วในตอนสิ้นสุดของสงครามเมื่อทุกสิ่งจบสิ้นลง ลูกแต่ละคนก็จะได้รับสถานภาพตามที่ลูกนั้นได้ชาร์จแบตเตอรี่ของลูกได้มากแค่ไหน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของพ่อ พ่อมาและจิตใจพวกเขาทั้งหมดชาร์จแบตเตอรี่ของพวกเขา การละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นมานั้นมหัศจรรย์มาก! ขณะที่ลูกพยายามที่จะมีโยคะกับพ่อ ลูกก็เคลื่อนห่างไปจากท่านช้าแล้วช้าและดังนั้นลูกจึงสูญเสียไปอย่างมาก ลูกได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความพยายาม ไม่ใช่เคลื่อนห่างออกไป ทุกวงจรในขณะที่ลูกกำลังเพียรพยายาม เมื่อละครมาถึงจุดจบ และบทบาทของลูกก็จบลงด้วยเช่นกันตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกประจำของลูกดวงวิญญาณก็ยังคงมีการทำขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ลูกๆรู้ว่ามีการประจำของรูตริคและลูกประจำของวิษณุด้วยเช่นกัน ลูกประจำของเขานั้นควรที่จะวางไว้ในอันดับแรก พ่อสร้างโลกที่สูงส่ง เช่นที่มีลูกประจำของรูตรา(ดวงวิญญาณทั้งหมด)ก็มีลูกประจำของรูดรา(วิษณุ)ด้วยเช่นกัน ลูกประจำของบราห์มินไม่สามารถมีการทำขึ้นมาได้ในเวลานี้เพราะการเปลี่ยนแปลงยังคงเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ จะสรุปได้เมื่อลูกประจำของรูตราถูกสร้างขึ้น จะมีลูกประจำของบราห์มินแต่ก็ยังไม่สามารถมีการสร้างขึ้นได้ ในความเป็นจริงทุกคนเป็นลูกของพระชาติบราห์มา มีลูกประจำของลูกๆของชีพบบาและลูกประจำของวิษณุด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นบราห์มินและดังนั้นลูกประจำหนึ่งนั้นต้องมีสำหรับชีวาและอีกลูกประจำหนึ่งนั้นสำหรับบราห์มา ความรู้ทั้งหมดนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกตามลำดับกันไป ทุกคนรับฟังสิ่งนี้ แต่มันก็ออกไปจากหูของบางคนในขณะนั้น พวกเขาไม่ได้ยิน บางคนไม่แม้กระทั่งจะศึกษาเล่าเรียน พวกเขาไม่รู้ว่าจะเจ้ามาเพื่อจะสอนพวกเขา พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเลย ลูกควรศึกษาการศึกษาด้วยความสุขอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องชาร์จแบตเตอรี่(ดวงวิญญาณ)ของลูกอีกครั้ง ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงจนกว่าลูกจะกลับมาสโตประธาน ลูกต้องไม่มีความไม่ระมัดระวังที่แบตเตอรี่ของลูกจะหมดกำลัง
2. เพื่อที่จะกลายเป็นลูกที่รักเป็นพิเศษ ลูกต้องรักบ้านเช่นที่รักพ่อ ลูกต้องกลับมาซาบซึ้งในความรู้นี้และโยคะ ลูกต้องอธิบายให้แก่พี่น้องของลูกในสิ่งที่พ่ออธิบายให้แก่ลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของกรรมใดๆด้วยการทำให้พ่อผู้เดียวเป็นโลกของลูกและลูกตั้งดูโดยผู้เดียวนั้น
อยู่ในประสบการณ์ของการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นอยู่เสมอ เพียงแค่ “บาบาสผู้เดียวเท่านั้นคือโลกของฉันและไม่มีใครตั้งดูอื่นใด มีบ่วงพันธะของกรรม” อย่าให้มีพันธะใดๆของสันสการ์ที่อ่อนแอของลูก ผู้ที่มีสิทธิ์บางอย่างของ“ของฉัน” เหนือใครก็ตามสามารถมีความโกรธหรือความหยิ่งโสและนั่นก็เป็นบ่วงพันธะของกรรมเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อบาบาคือโลกของลูก เมื่อลูกมีสำนึกรู้นี้ และแล้ว "ของฉัน, ของฉัน" ทั้งหมดจะถูกหลอมรวมในคำว่า “บาบาสของฉัน” และลูกจะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของกรรมอย่างง่ายดาย

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือผู้ที่มีทัศนคติและสายตาที่ไม่มีขีดจำกัด

*** โอม ชานด์ ***